

plures sunt, punientes tales falsarios & perituros, ut requiratur dolus in eis, & sufficiat solum allegatio doli, nisi contrarium proberetur.

64 Ex supradictis infertur ad intellectum limitationis supradictae ad Regiam decisionem, ut praedicta limitatione intelligatur, quotiescumque filius familiæ sciens patrem habere, id negavit, ut deciperet secum contrahentes, quod est presumendum per solam allegationem probato mendacio; secus vero erit, si aliquam iustam causam habeat & credendi & affirmandi, quod non habet patrem, ut quia sibi nuntiatum est esse mortuum, cum sit vivus, per supradicta.

65 Secundo & circa d. l. si. de rei vendic. cum simili. est aduertendum, quod per l. 100. styl. ampiatur, ut procedat in delictis: Nam lex illa disponit, quod si accusatus de maleficio, negre se illud commisisti, si coniatur de mendacio, non poterit villam defensionem opponere vel exceptionem, sed secundum probata debet condemnari.

66 Sed aduertendum est, quod leges fori, quarum declarationes sunt leges stylorum, non seruat, nisi quartus eius vobis probatur, ut in l. 1. Taur. ac per consequens neque ipsæ leges stylorum debent seruari, nisi eauri usus probato, ut tenet Ioan. Orose. in l. de quib. n. 40. & nn. 97. ff. de leg. & Rederic. Suar. in præmio legum fori nam qualitas, qua inest in lege declarata & relata, inesse debet in declarante & referente, ut præcipue respectu vius teneri. Com. in l. tom. c. 9. n. 21. ad fin.

67 Unde dicta l. 100. styl. non debet seruari, nisi probato eius vius, quod audeo affirmare in practica hic Placentia est, quod lex illa non seruat, imo est stylus communis aduocatorum, quando reus non constitutus delictum, dicere, Nego, & casu negato quod fecissim, esset ad meam defensionem necessariam, vel aliis modis seruat, delictum, qui rei, de qua agitur, quadrant & coniuncti: & ita inuenio etiam tenere Didac. Per. in l. 1. tit. 4. li. 1. Ordinamenta, colum. 92. ad finem, vbi refert Bald. ita tenentem in l. si quidem, colum. 2. n. 4. C. de except. & inquit quod ita communiter vii solent cauti aduocati.

68 Et si hoc casu probaretur delictum, & reus probaret factum suum ad sui defensionem necessariam, existimare, tui ipsum absoluendum, vel saken extraordinaaria aliqua pena tantum plectendū, iuxta id, quod ex processu costaret: & postquam hæc scripte, trascritti aliquibus diebus inuenio ita tenente expresse. Doctor. Ant. Aluar. in tractatu, quem fecit super l. Partita, loquente de eo, quod tenentur facere arciam custodes, in lingua materna, in 4. parte affirmativa, fol. 85. quod in ordine est antepenult. vbi inquit, quod reus debet audiri super hac noua defensione, & si ea probauerit, absoluiri, etiam prius negauerit simpliciter delictum, & probauit fuit delictum; nam potest postea dicere, Occidi sed ad mea defensione: unde infertur, differentiam quidem esse in hoc in ciuilibus & in criminalibus.

69 Vterius & tertio est aduertendum, quod dicta l. si. cum similibus, non procedit, quotiescumque negans revocavit suam negationem, ita tenet Angel. Salycet, & Paul. de Castr. contra Bart. ibi in l. eum, qui in prin. ff. de iure iurian. & est communis opinio secundum Felin. in dict. ceterum, n. 18. de iudic. qui hoc intelligit, quo-

nâlic erat yonus casus, in qua filius familiæ poterat dari muruum, & pater eius tenebatur, ita probat tex. in l. sed Julianus. §. proinde ff. ad Macedon & ibi gloss & Barto. gloss. etiam in l. Macedoniani, verbo, non recusat, C. eodem tit. & de iure Regio partitarum est l. 6. tit. 1. part. 5. de quo latissime videndum est Petrus Duennas in regul. l. 1. o. vbi ponit regulam cum ampliationibus & limitationibus, tamen hoc ius commune corrigit hodie per d. Regiam l. 4.

Sed dicta l. 4. Regia ampliatur in pluribus per dictam l. 22. vt videmus in eius litera & cōtextura, in uno tamen videntur contraria scilicet, in eo, quod dicta l. 4. dicit in fine, ibi Sino a la misma parte, cuius totum contrarium probat dict. l. 22. etiam adhuc iuramentum, casu saluatoris opinio Barto. vbi supra: & ita est intelligenda vna ex limitationibus, quas ad illam l. posuit Alexan. in l. non tantum, §. hoc autem, n. 1. & sequentib. ff. de re iudic. que haberit: Ut lex illa non procedat, quando quis non perseverauit in negatione, sed discessit ab ut constat, corrigit dictam legem quartam: & ita pro hac

hac opinione est expressa Regis decisio 79. d. av. 1555. ter approbatam, communem quoq; dicit Ant. Gomez in l. 9. Taur. nu. 10. communem & approbatam dicit Iaf. in l. 1. nu. 9. ff. solut. matr. de quo ultimo videtur in scholasticis, respondet Rex noster, quod ex contento in d. c. 78. respondet ad hoc, & sic quod sit idem, & per consequens corrigit hodie d. lex quartam in dictis finalibus verbis.

Rursum videtur, correctionem hanc esse exitandam argum. leg. vulg. & quod haec duas leges ita concordentur, scilicet, quod d. l. 22. loquatur & procedat generaliter in omnibus filiis familiæ, vel in constitutis sub tutela vel cura, non debeat intelligi in casu speciali, quod loquitur d. l. 4. scilicet in scholaribus.

70 Primo, t̄ quia videmus, quod etiam de iure communis & Regio contra mutuantes filiis familiæ, competat exceptio Macedonian. ut in tot. tit. C. & ff. ad Macedon.

& in tit. 1. par. 5. tamen id non procedit in mutuo facto filiis familiæ, studentibus fauore studij, ut supra est dictum; imo etiam contra voluntatem patris studiat, tenentur tamen patres soluere expensas filiis, personis mutuantibus & expendientibus pro eis, pro ea parte, quam domi essent cum eis expensuri, ita tenet expressus Petrus Vnziola & eum referens Petrus Duennas vbi supra in 2. ampliatione, nec obstat, hæc iuria jam esse correcta per d. l. 4. ac perinde non esse trahenda ad consequentiam.

71 Nam t̄ licitum est sumere argumentum à legibus abrogatis, si tamen ipse inferre sint in corpore iuris, propter sunt supradictæ leges, hæc est communis opinio & tenenda secundum Gomezium in §. in personam nu. 17. in vers. stud. tamen dictum, Institut. de actione.

72 Secundo t̄ pro hac opinione facit, quia lex noua generaliter loquens non corrigit casus speciales legi antiquæ, imo dicta l. noua determinatur & intelligitur per l. antiquam, ut in l. sed & posteriores, ff. de leg. & in expresso ita tenet glossa, relata ad suum textum, in l. 1. C. de silentiis & decurion. corum, lib. 12. idem recte inspecta probat glossa, in l. hac consultissima, in princip. C. qui testamento fac. possunt, quam opinionem sequitur simplicer Bartol. inferens ad quæstionem in d. l. sed & posteriores, & ibi Ioan. Orose. num. 21. idem sequitur al. legans Paulus de Montepico in repetit. l. in quartam, nu. 10. ff. ad l. Falcid. qui n. 28. dicit hanc opinionem communem, sequitur etiam eum & alios allegans, idem Ioan. Orose. in l. 1. nu. 33. ff. de constit. Princip. & ibi l. 1. nu. 6. & late Felin. in c. nu. 10. sequ. de rescript. Menchac de success. creat. §. 2. nu. 16. l. 1. in l. cum antiquitas, nu. 6. C. de inoff. testam. Sed & est alia glossa optima & ordinata, quæ idem tenet in l. scindendum, in princ. gl. 1. ver. ff. qui satisfat. cogit. quæ hoc modo probat: Nam dubitat, an d. l. scindendum, quæ precepit, reos in iudicio vocatos, qui non possident immobilia, satisfaciendum prestat, corrigit per authent. offeratur, C. de lit. quæ indistincte dicit, quod satisfatur & responderet gl. quod non, quia d. au. ben. offeratur, licet sit noua, determinatur per l. veterem scindendum, ut in d. l. sed & posteriores. Nam ecce exprellam gl. quæ tenet, speciale l. veterem non corrigit per generalem nouam, sed ipsam nouam determinari per veterem, & ibi glossa in suo casu est alia similis in §. sed hoc die, glossa de satisfied. & in authent. offeratur, verb. fideiussione, & in l. idemque 26. ff. de legib. & in Paul. de Castr. nu. 1. sequitur & dicit ap. probatam Ioa. Orose. in dict. l. sed & posteriores, numero 2. inter quendam licentiatum Lemos, medicum cathe dracum Salmanticum, in gradu appellationis, & secunda instantia appellatum ex una parte, & Ioannem Gomez de Salinas minorum, & suum curatorem, vicinos ex oppido de Beiar, appellantes ex alia parte, in qua causa ipse fui aduocatus in hac secunda instantia dict. licentiatum Lemos, qui coram iudice scolastico Salmantino petiit a d. minore scholari ibi Salmantico, & ab eius curatore certam summam & quantitatem pecuniarum ex pretio quarundam vestium, quas ipse licen-

His sic declaratis, dict. l. 4. noua Recopilationis, dum habet, patrem vel matrem non teneri in illo casu, debet limitari, præterquæ si clarissime confiterit, quod patet non prouidebat filio suo de alimētis necessarijs in studio, quæ tunc bene posset peri a patre vel alia persona, quæ misit scholarē ad studiū, mutuum ei factum pro sua sustentatione, non obstante d. l. 4. vt in terminis eiusdem tenet Petrus Duen. in regul. 37. in limit. licet hoc casu etiam licentia patris vel cutatoris requiri teneat per dicta l. Didac. Perez vbi supr. col. 1032. in vers. fallit 6. sed ego teneo primam opinionem Petri Duennas.

Et hunc casum habuit: t̄ in terminis in practica ad 78. uocando hic Placentia, sicut nunc omnium minimus facio: Nam anno 1566. ad vicarium Episcopi Placentini venit causa commissa per rescriptum Apostolicum, suo casu est alia similis in §. sed hoc die, glossa de satisfied. & in authent. offeratur, verb. fideiussione, & in l. idemque 26. ff. de legib. & in Paul. de Castr. nu. 1. sequitur & dicit ap. probatam Ioa. Orose. in dict. l. sed & posteriores, numero 2. inter quendam licentiatum Lemos, medicum cathe dracum Salmanticum, in gradu appellationis, & secunda instantia appellatum ex una parte, & Ioannem Gomez de Salinas minorum, & suum curatorem, vicinos ex oppido de Beiar, appellantes ex alia parte, in qua causa ipse fui aduocatus in hac secunda instantia dict. licentiatum Lemos, qui coram iudice scolastico Salmantino petiit a d. minore scholari ibi Salmantico, & ab eius curatore certam summam & quantitatem pecuniarum ex pretio quarundam vestium, quas ipse licen-

